

nansministerens Underſøgelse, og ſom er foranlediget ved et Andragende fra Lods-
ejerne ved Arreſø, ſtal jeg gøre den almin-
delige Bemærkning, at det jo er gennem en
lang Række af Aar, at dette Spørgsmaal
om Vandſtandsforholdene ved Arreſø har
været draget frem. Det er ſaa langt til-
bage, at jeg kan henviſe til en meget udfør-
lig Underſøgelse af Teknikere og en Betænt-
ning derom, ſom er afgiven i 1874 allerede,
og hvorved man kom til det Reſultat, at
Fordelene, der fra Lodsjerne kunde være
forbundne med en Sænkning af Vandſtan-
den, ikke ſtod i noget ſom helſt rimeligt
Forhold til Omkoſtingerne, der være for-
bundne med Sænkningen, og med Erſtatning
til private og til Staten for Vandkraften.
Jeg tror ikke, jeg tager fejl i, at det den
Gang lød paa noget ſom omtrent 1 Million
Rigsdaler, medens derimod Fordelene for
Lodsjerne vare et langt, langt mindre Be-
løb. Jeg vil tilføje, at den Gang ſtod diſſe
Underſøgelſer ſærlig i Forbindelse med
Spørgsmaalet om at afhænde, ſælge hele
Arreſøen, hvorefter Planen var at tørlegge
den, hvilket alſaa betingede en fuldſtændig
Nedlæggelse af Krudtværket og de andre
Værker ved Frederiksværk. Den almindelige
Bemærkning, jeg vil gøre i Anledning af
denne Sag, er den, at det jo er en Selv-
følge, at hvor Staten er Ejer af en Sø og
Drivkraften hidrørende fra Aflobet fra Søen,
der er det en Selvfølge, at Staten ſom
Lodsjerer ſtaar ganſte paa ſamme Job ſom
enhver privat, det vil ſige, at Staten har
ſamme Ret til at benytte den almindelige
Lovgivnings Beſtemmelſer og den ſamme
Forpligtelse til at undertaſte ſig den almin-
delige Lovgivnings Beſtemmelſer med Henſyn
til Ordningen af Vandforholdene, ſom en-
hver Privatmand har. Det er mig alſaa
umuligt at ſe, at det, at Staten er Lods-
ejer eller at Staten er Mølleejer, egentlig
ſtal bringe Staten i et andet Forhold til
Underſøgelsen og Afgørelsen af dette Spørgs-
maal, end hvis det var en Privatmand, der
havde ſamme Rettigheder. Det fortaar jeg
alſaa ikke. Det vil jo være ærede Medlemmer
noſſom bekendt, at i Vandafledningsloven af
28de Maj 1880 er der en hel Række Para-
graffer, ſom indeholde meget detaillerede
Beſtemmelſer om, paa hvilken Maaſe der
kan opnaas Forandring i Flodemaalet —
alſaa Sænkning deraf — og paa hvilken
Maaſe der kan opnaas fuldſtændig Ned-
læggelse eller ogſaa Indſtrækning af de
Vandværker, ſom drives ved Vandløb fra
Søen — meget detaillerede Beſtemmelſer.
Selvfølgelig er Staten fuldſtændig under-
givet de Forpligtelſer, ſom kunne paalægges

efter diſſe Paragraffer gennem Landvæſens-
kommiſſion, Overlandvæſenskommiſſion o. ſ. v.
Men jeg ſer dog virkelig ikke, hvorfor Sta-
ten, fordi den er Lodsjerer, ſtal have en
ſærlig Forpligtelse at til fremſtaffe ſaadaanne
Oplyſninger, ſom det ellers er Landvæſens-
kommiſſionernes og de andre Kommiſſioners
Sag at bringe til Veje. Det ſer jeg ikke.
Jeg har nok ſet, at der er angivet løſeligt i
Andragendet, at det er ved en ufrivillig
Forſeelse af Staten, at det er ſtet; men det
er virkelig noget, der ſtal beviſes; det er
ikke nok at fremsætte Paaſtand derom. Jeg
ſer ikke, hvor egentlig Beviſet ſkulde hentes
fra. Flodemaalet, ſom det nu ſtaar, er ſat
paa lovlig Maaſe, ſaa vidt jeg huſter i 1832
— ſaa langt tilbage i Tiden — i alt Fald
for en lang Række af Aar ſiden, og derſom
man vil bevirke en Forandring i det Flode-
maal, angiver Loven den Maaſe, hvorpaa
ſligt kan bevirkes. Jeg ſer alſaa ikke ret-
tere, end at det er et fuldſtændigt rigtigt Svar,
Finansministeriet har givet paa dette An-
dragende, hvor det ſtod ſom et enten-
eller, om man fra Statens Side vilde tage
denne Sag i ſin Haand, eller overlade til
Lodsjerne ſelv at ſtride frem, det Svar
nemlig, at det maatte man ganſte have over-
ladt til Lodsjerne ſelv.

H. Jørgenſen: Ja, det er om An-
dragendet Nr. 101, jeg vil tillade mig at
ſige et Par Ord. Dette Andragende gaar
jo, ſom den ærede Ordſpører fremhævede, ud
paa, at Staten ſom Ejer af Arreſø og lige-
ledes ſom Ejer af Fabrikkerne paa Frederiks-
værk, der drives ved dens Vand, ſkulde
tage Initiativet til at tilvejebringe Oplyſ-
ninger om Marſagen til den fra alle Sider
konſtaterede Stigning af Vandſtanden paa
de omliggende Arealers Befoſtning, og dels
at Staten ſkulde foretage en Verdi-
anſættelse af Vandkraften, der kunde tjene
ſom Vejeledning for en eventuel Afloſning
og delvis Erſtatning af Vandkraften med
Dampkraft. Men det ganſte viſt, at Spørgs-
maalet om de uheldige Vandſtandsforhold
ved Arreſø have, ſom den højtærede Finans-
minister fremhævede, længe ligget for
Klagerne over den Skade, ſom den høje
Vandſtand i Søen foraaſager, har i mange

Sp. 5389, An. 5. f. n.: „vil gaa i Opfyldſe“, læs: „ikke gaa i Opfyldſe“.